

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1839-08-07)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1839-08-07)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 230. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0092.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann, Bernhard Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

Ingemann til Grundtvig.
Sorø. d. 7de Avg. 1839.

Kjære Grundtvig!

Tak, fordi du lod os vide, hvorledes du havde det efter Rejsen med tilhørende Jagen og Dyppelse! Vi vare bange for, det skulde bekommet dig ilde. Det kunde være blevet galt nok, ser jeg; Gud ske Lov, du kom op om Søndagen og fik prædiken dig rask! Din og de to andre berømmelige Mænds Nærværelse her var rigtig nok ligesom tre citerede Aanders, og det hele var mere et Syn end et Besøg. Aftensejladsen paa den taagede Sø til den regnvaade Skov var ogsaa vel stille og gjenfærdagtig; de Glimt, vi saa' af dig, vare os dog hjærtelig kjære; men naar du besøger Sor igjen, maa det ikke være flyvende.

At jeg og de andre Faddere (navnlig V. Rothe, Wilster og Waage) formaade dig til at døbe Barnet, har stødt vor Præst, som desuden ikke var indbudet af Hauchs og vel allerede var stødt over, at Vilh. Rothe havde forlangt at døbe Barnet; Rothes Overdragelse af Forretningen til dig var først i Kirken bleven bestemt, og paa Præstens Samtykke dertil havde ingen tænkt. Saa snart jeg mærkede, der var Vrøvleri derom, fik jeg Vilh. Rothe til at gjøre Sommer en Visit, og dermed er nu den Ulykke forbi. Den Formalitetsfejl, her kunde være Tale om, var jeg egentlig Skyld i, som paa dit Spørgsmaal erklærede, at der intet var i Vejen; som Gesandt for to Præster og en gammel Jurist maatte jeg nemlig tro, at den hellige Grav var vel forvaret.

Jeg havde forleden Dag et interessant Besøg af Birkedal fra Ringkjøbing; han var her med Barfod et Par Timer, og det glædede mig at gjøre Bekjendtskab med den vakre, livlige Præstemand. Han bragte mig en Hilsen fra dig, og af ham fik jeg alt at vide, at du havde prædiken Dagen efter din Hjemkomst. Angrebet paa ham i Petersens Tidsskrift har han i Sinde at besvare. Agter du at svare paa Anmeldelsens. 231 af dit Brev til den engelske Præst? Jeg har endnu ikke set den. — At det nye Ritual i sin Tid, naar det har gjenemgaaet sin Drøftelse og er blevet approberet, lige frem vil blive befalet, er der vist ingen Tvivl om. Man maa derfor ret ønske, det maa kunne blive tilfredsstillende i det væsentlige for alle Partier i Kirken, dersom dette ikke er en Umulighed. I alt Fald blive de forandrede Former dog vel ikke snævrere, end at den kristelige Aand uhindret kan røre sig deri; derfor maa dog Mynster og Waage kunne sørge, og af deres Besindighed maa man kunne vente sig et nøjagtigt Hensyn paa enhver billig Indvending, der kommer i Tide. At Forslaget ikke er kommet i Boghandelen og følgelig ikke blevet fuldkomment tilgængeligt for alle, er vist en Fejl; det er imidlertid sket imod Mynsters Ønske, efter hvad han selv har ytret for mig derom.

Gud give, denne vigtige Sag maa blive afgjort i Fred og Kjærlighed!

Og nu lev vel, kjære Ven!

Din hengivne
B. S. Ingemann.